zák. trest ten zostřiti; než ustanovení § 250 tr. zák. má se, jak plyne z poslední věty § 265 tr. zák., použíti jen pro okolnosti přitěžující. Toho předpokladu tu není. Uvádějíť rozhodovací důvody výslovně, že přitěžujícím nebylo shledáno nic, a toto stanovisko rozsudku je správné, an význam zvláště nebezpečných okolností, jež by jinak mohly opodstatniti přitěžující okolnost uvedenou v § 263 c) tr. zák., je vyčerpán podřaděním skutku pod ustanovení § 337 tr. zák. a jinak nejsou rozsudkem zjištěny skutečnosti s hlediska § 263 tr. zák. závažné. Rozsudek nepoužil ani práva zaměňovacího podle § 260 b) tr. zák., opravňujícího nebo třeba zavazujícího ke zostření trestu, nýbrž jen práva zmírňovacího podle § 266 tr. zák., který takové oprávnění soudu nepropůjčuje. Zostřil-li soud přes to v napadeném rozsudku trest stěžovateli uložený jedním postem měsíčně, vykročil tím ze své moci trestní a zatížil — jak stížnost právem vytýká — rozsudek zmatkem uvedeným v § 281 čís. 11 tr. ř. Proto bylo v tomto směru stížnosti vyhověti a uznati, jak se stalo.

Čís. 4500.

Přísada škrobu do uzenářských výrobků (kromě jaternic) podléhá deklaraci a musí býti v obchodech, kde se zboží prodává, učiněna obecenstvu patrnou.

Ochrany § 68 tr. zák. požívá i nepřísežný smluvní úředník městských jatek, vedoucí účetnictví podniku a vybírající obecní dávky a státní daň z masa; jde o vynucení výkonu jeho služby po rozumu § 81 tr. zák., byl-li donucen k odvážení a ke zdanění dobytka, přivezeného do jatek k porážce.

(Rozh. ze dne 18. října 1932, Zm II 281/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 20. května 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák. a přestupkem podle § 11 čís. 1 a 2 zákona ze dne 16. ledna 1896, čís. 89 ř. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost vytýká napadenému rozsudku zmatečnost podle čís. 4, čís. 5 a čís. 9, správně 10 § 281 tr. ř., je však ve všech směrech neodůvodněna. Obhájce navrhl slyšení znalců z oboru uzenářství o tom, že se bramborová moučka musí dáti do salámů, by maso drželo pohromadě. Návrh byl soudním sborem, jenž vynesl rozsudek, opomenut, a to právem. Podle druhého odstavce § 13 zákona o potravinách čís. 89/1897 není sice pokládati za zfalšování, přimísí-li se k potravině neškodná látka nebo smísí-li se potravina s neškodnými prostředky, by potravina byla učiněna ..... způsobilejší ke spotřebě; avšak přípustnost přísady je vázána podmínkou, že se postupem tím váha nebo míra potraviny nezvýší a menší jakost potraviny nezakryje za účelem klamání. Že z těchto mezí nebylo vykročeno, nebylo ani návrhem uplatňováno, ani — třebaže stěžovatel tvrdil, že přísady bylo tak málo, že salám tím nepozbyl na ceně, — ostatními výsledky hlavního přelíčení napovězeno, takže kladný výsledek výslechu znalců nemohl sloužiti k obhajobě stěžovatelově, najmě nemohl ho zprostiti odpovědnosti podle §§ 11 čís. 1

a 2 zákona o potravinách. A to tím méně, ano ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy nařídilo výnosem ze dne 20. května 1922, čís. 10.558/11 — vyhlášeným zemskou správou politickou na Moravě dne 27. června 1922 pod čís. 58.522/XV —, že přísada škrobu do uzenářských výrobků (kromě jaternic) podléhá deklaraci a musí býti v obchodech, kde se zboží prodává, učiněna obecenstvu patrnou, což stěžovatel opomenul učiniti, jak bylo zjištěno při revisi jeho obchodu. Jelikož rozsudek vyslovuje, že stěžovatel klamal zákazníky, že prodává salám z čistého masa, je tím zjištěn i klamací úmysl stěžovatelův, jak jej vyžaduje skutková podstata přestupku podle § 11 čís. 1 zákona o potravinách.

Nebylo třeba zjistiti, zda byl A. vzat do přísahy. Ustanovení § 68 tr. zák. nečiní vrchnostenskou povahu a zvýšenou ochranu úředníků, zmocněnců, zřízenců a zaměstnanců státních a obecných úřadů — jako u úředníků a hajných lesní správy — závislou na tom, že byli vzati do přísahy, a ustanovení druhého odstavce § 101 tr. zák. uvádí výslovně, že je veřejným úředníkem, kdo obstarává záležitosti vlády, ať byl nebo nebyl vzat do přísahy (srovnej i rozh. čís. 3212 a 3414 sb. n. s.). V oněch ustanoveních zákona není opory ani pro názor, že vrchnostenská povaha a zvýšená ochrana nepřísluší úředníkům anebo zaměstnancům jen smluvním; naopak nasvědčuje nesprávnosti tohoto názoru to, že jsou v § 68 tr. zák. vedle úředníků a zaměstnanců jmenováni také zmocněnci a zřízenci. Proto je pochybena též námitka, že není dána skutková podstata § 81 tr. zák. z důvodu, že svědek A. je jen smluvním zaměstnancem. Dále nebylo třeba dalších zjištění umožňujících posouzení, zda a pokud, přesněji kterými úkony a kterých úředníků (zaměstnanců) jde v provozu jatek, v nichž působí také svědek A., o soukromý (výdělečný) podnik města H. či o veřejné zařízení, jehož provozováním plní město H. zdravotně-policejní úkoly, zajišťující řádnou prohlídku dobytka a masa. Podle zjištění rozsudku, jež hledí patrně i ke sdělení, že svědek A. vede účetnictví podniku (jatek) a vybírá příslušné obecní dávky a státní daň z masa, záležel stěžovatelovým násilím vynucovaný a vynucený úřední úkon svědka A-a v odvážení a zdanění telete. Zdanění (určení a vybírání státních daní a veřejných, najmě i obecních dávek) je — opírajíc se o předpisy veřejného, najmě finančního práva — úkonem vrchnostenským (srovnej rozhodnutí čís. 965 Sb. n. s.), takže nejen zdanění samo, nýbrž i veškeré úkony nutné k určení výše daně nebo dávky (srovnej rozh. čís. 2854 sb. n. s.), tedy také zjištění váhy předmětu zdanění (vážení zvířat přivezených do jatek) jsou výkonem úřadu ve smyslu §§ 68, 81 tr. zák. Proto se nepříčí správnému výkladu zákona názor nalézacího soudu, že stěžovatel vynutil výkon služby osoby jmenované v § 68 tr. zák., donutiv městského úředníka A-a ke zvážení dobytka v městských jatkách, ve kterých je A. službou pověřen, třebas jen jako smluvní úředník bez přísahy.

Čís. 4501.

Spáchal-li obvinený na území platnosti trestného práva driev rakúskeho zločin, patriaci do oboru pôsobnosti krajského súdu, a na území práva driev uhorského prečin, patriaci pred súd okresný, je príslušný